

2 Ledare

Redaktörer: Rebecka Bohlin (RB) och Rikard Warlenius

Rikard Warlenius

Försutten möjlighet

EN KÖNSNEUTRAL äktenskapslagstiftning ser ut att bli verklighet redan i vår och det finns verkligen skäl att välkomna det. Turerna hade varit många och gången lång innan Fredrik Reinfeldt i november meddelade att regeringen inte tänker skriva någon proposition i frågan – eftersom kristdemokraterna inte är med på tåget – utan överlämnar frågan till riksdagen, där sex av sju partier stöder en förändring.

Så långt allt gott. Men tyvärr kommer även det förslag som väntas gå igenom riksdagen att vara diskriminerande. Det följer Hans Regnérs utredning som presenterades för snart två år sedan, enligt vilket äktenskap ska kunna ingås mellan samkönade par och vigselrätten ligger kvar hos samfunden, som själva har att besluta om de vill viga samkönade par – eller inte. Detta är givetvis diskriminerande. Myndighetsutövning måste vara lika för alla.

I PRINCIP KAN denna anomali upphävas på två sätt. Genom att samfundens möjlighet att vägra viga homopar avskaffas, och enbart vigselrätt ges till de samfund som inte diskriminerar. Det är den linje som bland annat RFSL och vänsterpartiet har valt, och i väntan på det stöder de den regnerska kompromissen.

Ett annat sätt att lösa dilemmat vore att endast staten tillåts utöva den myndighet som vigslar innebär. Den juridiska vigseln avklaras då i rådhusen medan det ceremoniella äktenskapet, om så önskas, sker i den församling som välkomnar paret. Även om det ger samfunden möjlighet att vägra viga samkönade par kan det inte sägas vara frågan om diskriminering från statens sida utan faller under religionsfriheten.

Det kallas för civiläktenskap och har även andra fördelar, som att myndighetsutövning förbehålls demokratiska organ i stället för att utlokaliseras till samfund, vilket är en rest från statskyrkans tid i hög tid att avskaffa.

NÄR KRISTDEMOKRATERNA och stora delar av kyrkligheten upptäckte att de var på väg att förlora frågan om könsneutrala äktenskap bytte de raskt fot och började stödja en civil vigsel. Något förvånande kanske, men givetvis med en baktanke: att rädda ordet äktenskap åt välsignad samlevnad mellan man och kvinna.

Kd föreslog alltså en civil vigselordning men under annat namn än äktenskap, vilket RFSL:s ordförande Sören Juvas ansåg var ”fruktansvärt” och uttryck för ”särbehandling”. Även vänsterpartiet och folkpartiet – som egentligen är för civiläktenskap – reagerade på liknande sätt. Exempelvis sade Lars Ohly att han i nuläget inte vill lägga en motion om civiläktenskap eftersom ”det används av dem som är motståndare till könsneutrala äktenskap”.

Det märkliga i detta är att sekulära partier och RFSL tycker att det är viktigare att ta strid om själva ordet äktenskap än att se till att få bort den högst reel särbehandling och diskriminering som Regnérs förslag innebär. Ännu märkligare är att alla tycks acceptera att valet står mellan Kd:s förslag och Regnérs. Varför inte passa på att försöka få en solid majoritet för en civil vigsel och dessutom kalla det för äktenskap?

Det verkar som om RFSL med flera kan ha gjort ett taktiskt misstag här. Om de inte gått in för att tvinga samfunden att viga samkönade par hade vi kanske i stället fått en verkligt sekulär och ickediskriminerande äktenskapslagstiftning i vår.

